

Θέμα 2ο: Σάββατο 23 / Κυριακή 24 Οκτωβρίου 2021

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχετε προσέξει παιδιά φαντάζομαι ότι αυτές τις ημέρες πολλοί βάζουν στα μπαλκόνια τους ελληνικές σημαίες. Στα σχολεία ακούγονται τα παιδιά να παίζουν τύμπανα. Άλλα παιδιά τραγουδάνε κάποια τραγούδια που μιλάνε για την Ελλάδα μας. Κάποιοι μαθητές πιο μεγάλοι λένε ότι θα κάνουν παρέλαση κι ίσως κι εσάς σας πάνε οι γονείς σας να δείτε μια τέτοια παρέλαση!

Αλήθεια, γιατί να γίνονται όλα αυτά; Τι συμβαίνει αυτές τις ημέρες;

ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Παιδιά, στις 28 Οκτωβρίου κάθε έτους η Πατρίδα μας γιορτάζει! Έχουμε όπως λέμε, Εθνική Γιορτή! Ας δούμε όμως το γιατί:

Πριν από λίγα χρόνια, τον Οκτώβριο του 1940, οι Ιταλοί αποφάσισαν ότι ήθελαν να κάνουν δική τους την Πατρίδα μας. Έτσι έστειλαν έναν Ιταλό πρεσβευτή, τον Γκράτσι, στον Έλληνα Πρωθυπουργό Μεταξά να του ζητήσει να παραδοθούν οι Έλληνες.

Η απάντηση του Μεταξά ήταν ΟΧΙ! Κι ήταν σαν να το είπε όλη η Ελλάδα αυτό το ΟΧΙ! Δεν θα δώσουμε την Πατρίδα μας! Είμαστε Έλληνες και θα πολεμήσουμε!

Από την επόμενη ημέρα, όσοι άνδρες μπορούσαν να πολεμήσουν ξεκίνησαν για τα βουνά της Ηπείρου, ώστε να αντιμετωπίσουν τον εχθρό! Και τι παράξενο! Τους έβλεπες να είναι χαμογελαστοί! Ξεκινούσαν σαν να πήγαιναν σε γιορτινό γεγονός, όχι με φόβο σαν να πήγαιναν σε πόλεμο...

"Με το χαμόγελο στα χείλη, πάνε οι φαντάροι μας μπροστά!" τραγουδούσαμε!...

Στα βουνά της Ηπείρου παιδιά, το κρύο ήταν τσουχτερό! Χιόνι πολύ έπεσε εκείνον τον χειμώνα. Αλλά οι στρατιώτες μας δεν έδιναν σημασία στις δυσκολίες! Πολεμούσαν με όλη την καρδιά τους! Και ξέρετε, εκεί πάνω στα βουνά πολλοί είδαν και θαύματα! Έβλεπαν μια γυναίκα με μαύρα ρούχα να τους οδηγεί. Ήταν η Παναγία μας παιδιά! Που εμφανιζόταν και βοηθούσε τους φαντάρους μας!

Δεν πολεμούσαν όμως μόνο οι στρατιώτες μας! Κι οι γυναίκες βοηθούσαν με όλες τους τις δυνάμεις στον αγώνα! Άλλες έπλεκαν μάλλινες κάλτσες και φανέλες για τους στρατιώτες κι άλλες αναλάμβαναν να ανεβάσουν τα πολεμοφόδια, τροφή και ρούχα στους φαντάρους μας. Φορτώνονταν στην πλάτη τους τα κιβώτια και μέσα από τα μονοπάτια των βουνών ανέβαιναν για να τα παραδώσουν στον στρατό μας.

Άλλες έγιναν εθελόντριες Νοσοκόμες. Άφησαν τα σπίτια τους και περιποιούνταν τους πληγωμένους στρατιώτες μας στα υπαίθρια νοσοκομεία που είχαν στηθεί στα βουνά.

Αλλά και μικρά παιδιά σαν κι εσάς βοήθησαν στον αγώνα. Κι όσοι δεν μπορούσαν με κάποιον άλλο τρόπο να βοηθήσουν μαζεύονταν στις εκκλησίες και έκαναν προσευχή και παρακλήσεις στην Παναγία μας, να φυλάξει τους στρατιώτες και να βοηθήσει την Ελλάδα μας!

Και πράγματι παιδιά! Ο στρατός μας όχι μόνο δεν νικήθηκε από τους Ιταλούς, αλλά κατάφερε να τους διώξει και πιο μακριά ακόμα!... Παρόλο που και πιο λίγοι ήταν οι Έλληνες, αλλά και είχαν λιγότερα όπλα.

Αυτά τα γεγονότα παιδιά γιορτάζουμε τις ημέρες αυτές! Κι εμείς παιδιά, έχουμε χρέος να αγαπούμε και να τιμούμε την πατρίδα μας! Και πως την τιμούμε;

- Όταν μαθαίνουμε για την Ιστορία της πατρίδας μας!
- Όταν συμμετέχουμε στις γιορτές και τις παρελάσεις!
- Όταν τραγουδάμε εθνικά τραγούδια και απαγγέλουμε ποιήματα!
- Όταν τοποθετούμε τη Σημαία μας στο μπαλκόνι του σπιτιού μας στις εθνικές γιορτές και στεκόμαστε με σεβασμό μπροστά της!
- Όταν προσευχόμαστε για την Πατρίδα μας, να την έχει ο Θεός πάντα ελεύθερη!

Ζήτω η Ελλάδα μας!